

מכל הצדדים, שלמות של מטה
היה נחסר, שהרי נעשה בחטאו
של אדם הראשון, ירד למטה,
נחבא תוף אילנות הגן, התפשט
שם בכל צדדי הגן, עד שגולד
חנוף בן ירד. פיון שגולד, היה
נמצא סמוך לגן. התחיל האור
ההוא להאיר בתוכם, התרבה
ברבוי הקדשה ושרה עליהם אור
המתנוצץ.

נכנס לגן עדן, מצא שם עץ
החיים וענפיו ופרותיו של האילן,
הריח בו והתישב תוף רוח של
אור החיים. באו שליחים
מלאכים עליונים, למדו אותו
חכמה עליונה, נתנו לו ספר שהיה
נסתר תוף עץ החיים, ולמד ממנו
וידע דרכיו של הקב"ה והשתדל
אחריו. זהו שכתוב (בראשית ה)
ויתהלך חנוף את האלהים. עד
שאור האור נשלם בתוכו.

בין שאור האור נשלם למטה,
רצה לעלות למקומו וכדי
להראות אותו השלמות בסוד של
חנוף. יום אחד נכנס תוף גן עדן
והראו לו נסתרות הגן, והניח
אותו ספר וכל מה שראה בחוץ
והוא מצנע בין החברים. אחר כך
התלבש אותו האור תוף אותו
הלבוש, להראות למעלה ולהיות
בושה עמו לכל אותם שעשו
קטרוג ברבונם שלא יבא האדם
בעולם. זהו שכתוב (שם) ואיננו פי
לקח אתו אלהים. ואיננו בעולם
הזה, ואיננו כמו שהיה בעולם
הזה, פי לקח אתו אלהים, לצורה
אחרת בזה הוא נער תמיד.

וסוד זה בארנו, חנוף לנער על פי
דרפו, להנהיג העולמות פלם. גם
פי יזקין לא יסור ממנה, שהרי
היה בו ונעשה נער. בחנוף נכלל

יסור ממנה, דהא אשתכח

לא הוה אשתלים מכל סטרין שלימו דלתתא
הוה גרע. דהא אתאביד בחוכה דאדם
קדמאה, נחת לתתא, אתטמר גו אילני גנתא,
אתפשט תמן בכל סטרי גנתא, עד דאתיליד
חנוף בן ירד. פיון דאתיליד הוה אשתכח
סמוך לגנתא, שריאת ההוא נהירו לאתנהרא
בגווייהו, אתרבי ברבו קדשא ושריית עליה
נהירו דמנצצא.

עאר לגנתא דעדן, אשפח תמן אילנא דחיי
וענפוי ואנבוי דאילנא, ארח ביה
ואתיישב גו רוחא דנהירו דחיי. אתו שליחן
מלאכי עלאי אוליפו ליה חכמתא עלאה,
יהבו ליה ספר דהוה טמיר גו אילנא דחיי,
ואוליף מגיה, וידע אורחוי דקודשא בריך
הוא ואשתדל אפתריה. הדא הוא דכתיב,
(בראשית ה) ויתהלך חנוף את האלהים. עד דההוא
נהירו אשתלים בגויה.

בין דההוא נהירו אשתלים לתתא, בעא
לסלקא לדוכתיה ובגין לאחזאה ההוא
שלימו ברזא דחנוף. יומא חד עאל גו גנתא
דעדן, ואחמו ליה טמירין דגנתא, ואנח ההוא
ספר וכל דחמא לבר ואיהו צניע בגו חברייתא.
לבתר אתלביש ההוא נהירו גו ההוא לבושא
לאחזאה לעילא ולמהוי כסופא בהדיה לכל
אינון דעבדו קטרוגא במאריהון דלא יתברי
בר נש בעלמא. הדא הוא דכתיב, (בראשית ה)
ואיננו כי לקח אתו אלהים. ואינו בהאי
עלמא, ואיננו כדקא הוה בהאי עלמא, פי
לקח אתו אלהים לדיוקנא אחרא בהאי איהו
נער תדיר.

ורזא דא אוקימנא, חנוף לנער על פי דרפו,
לאנהגא עלמין פלהו. גם פי יזקין לא